

Lódalok

RÉGIESEN

*Szonániában minden éjjel
mikor a Hold helyén áll a nap
az ember-nőstények ligetébe vágatok
patám szilajan tipor keblen combon tomporon
de sudár kemény tagom a csillapíthatatlan
messzeség a fény-ölek felé feszül
hol a csődör-éhnek volna étke
ízét szügyemben habzsolom*

MESE

*Gizinek hívnak
sarkantyúz Sándor
fölöttem kapálódzik
én alatta
iszonyú történet
a többi lónak el sem mondom
csak a szopós csikóknak
nyerítek néha róla
hogy a felnövekedéstől
kedvük elapasszam*

LÓNAPLÓ

*A Paripa eszpresszóban
kávézom hajnalidőben
olyankor mikor a vén kocsisokat
megtréfálja a vizelési inger
frissen ugranak ki a nyoszolyából
bajuszuk pedrik
hetykén csördítik ostorukat
megesik hogy a nagy legénykedésben
kitörrik a kávézó kirakata
néhány üvegcserép csészében csörren
estig korukhoz öregednek a kocsisok
s ha nem csap be senkit sem az ördög
lótetű se kínoz
hajnalig ismét nyugalom lesz*

ÁLMODOZÁS

*Azt a tagomat amelyet
az emberek oly vulgáris ámulattal
küldöznek ide-oda
ha csak tehetem magamnak tartom
mit tagadjam némi örömem van belőle
s olyankor is ha idegen testekbe meresztem
hosszám tartozik
akár az a lódoktorról szőtt álmodozás
ki nem csikót herélni jön
inkább maga fekszik a kés alá*

A KOCSISHOZ CÍMZETT FOGADÓBAN

*A Kocsishoz címzett fogadó
istállójába vagyok hivatalos
állam zablába rándul
mire jó ez a sok fontoskodó ide-oda szó
nyeríteni kell tömören igazán
zab kell és nem nyereg
zab kell és nem nyereg
a l o v a k p a r a d i c s o m á i g   hosszú az út*

MEGTORPANT PATÁKKAL

*Mi versenylovak és igavonók
ma éppenséggel nem hetivásár
galopp vagy ügető idején
elhatároztuk
mindaddig vége a trappnak
és mindenfajta céltalan futkározásnak
kocsival kocsi nélkül
míg az arra illetékes Lószakértők
el nem magyarázzák
hogy tulajdonképpen hová igyekszünk*

JELMEZBEN

*Az éjszaka csődör-vágyakat hüvelyez
ló-testem horkan felriad
ostor csattan prüszköl az öröm
sebpólyákat göngyöl a tejút
felvérző emlékeim azzal kötözöm
s így komor feketén fehér kötéssel
messziről úgy látszik
mintha frakkban ügetnék*